

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmmn.cz>

číslo 22 - červen 2003

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Obrázek z výtvarné soutěže CO JE NA KONCI PROVÁZKU?

Libor Skryja - 5.B

PÁR SLOV ÚVODEM

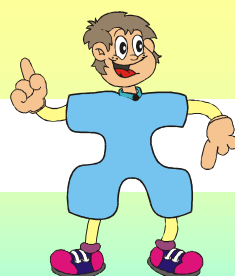
Hrozně to utíká. Školní rok je zase pryč a před námi dva měsíce sladkého nicnedělání. Nejsmutnější na tom je, že i ty dva měsíce utečou stejně rychle, ale teď máme ještě celé léto před sebou, takže podobné myšlenky si nemusíme připouštět.

V tom fofru posledních týdnů, kdy jsme si užívali tropických teplot, školních výletů, akcí v Týdnu dětem i závěrečných písemek a zkoušení, jsme si ani neuvědomili, že Puclík stačil oslavit své čtvrté narozeniny. Není to žádné kulaté výročí, u kterého by měly létat rychlé špunty, ale je zřejmé, že časopis nám zdárně roste.

Poslední číslo letošního školního roku je věnováno především školním výletům, Týdnu dětem, volbě letošního školní MISS, ale najdete zde i další články a zajímavosti, které by vám ten úplný závěr roku měly zpříjemnit.

Přejeme vám krásné a slunečné prázdniny se spoustou skvělých zážitků a s žádnou nudou. Moc to ale nepřehánějte s opalováním, u moře dejte bacha na žraloky a na táboře se nesečněte sekýrkou při přípravě táboráku. Mějte se prostě fajn a v září... ale to je ještě daleko!

Redakce

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Občanské sdružení AISIS vyhlásilo celostátní soutěž školních časopisů s názvem FREINET 2003. Soutěže se zúčastnilo více než sto časopisů základních a středních škol z celé České republiky. Puclík se probojoval až do užšího finále, ve kterém se nakonec ocitlo asi dvacet časopisů. Mezi tři nejlepší a oceněné časopisy jsme se nakonec nedostali, ale i tak je vidět, že úroveň našeho Puclíka není nejhorší.
- Konec školního roku s sebou každoročně přináší i změny ve složení redakční rady časopisu. Musíme se rozloučit s **Mirkou Tichou a Andulkou Chytkovou**, které končí devátou třídu a opouštějí tedy nejen náš časopis, ale také školu. Za jejich několikaletou práci v redakci jim patří upřímné poděkování. Snad se jim zkušenosti s přípravou časopisu budou někdy v životě hodit. Jejich místo v redakci však dlouho prázdné nezůstane. Hned v září se začneme shánět po nových tvářích, které by náš tým doplnily, a je velmi pravděpodobné, že pátrat budeme zejména v sedmých třídách. Tak co, letošní šestáci, neměl by někdo z vás chuť se s Puclíkem po prázdninách víc skamarádit?

CO NÁS ČEKÁ

UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **26. června 2003** Filmové představení
 1. stupeň – **Myšák Stuart Little II**
 2. stupeň – **Muži v černém**
- **27. června 2003** Vysvědčení
- **30. června 2003** Začátek letních prázdnin

Pokud byste navštívili naši školu v prvním červnovém týdnu, našli byste prázdnou školní budovu. Z jakého důvodu? Konal se totiž již sedmý ročník Týdne dětem. Přálo nám pěkné počasí, a tak jsme si náplň jednotlivých dnů mohli jaksepatří užít.

pondělí 2. června 2003

Vše začalo v pondělí, kdy si třídní učitelé nejdříve povídali se svými žáky o tom, jak mohou zajímavě trávit a prožít svůj volný čas. Mladší žáci potom odešli z budovy, aby zhlédli ukázkou práce kynologů. Ti starší se rozdělili po ročnících a besedovali s našimi bývalými žáky. O fotbale hovořili s Lukášem Michalem a Petrou Zelenou (současnými fotbalovými reprezentanty), zároveň si s nimi mohli v dovednost-

ních soutěžích porovnat své fotbalové umění. O lyžování pohovořil s žáky náš bývalý reprezentant Luboš Buchta, na chvíli strávené na Seychelských ostrovech vzpomínala paní učitelka Radka Kropáčková, která své vyprávění doplnila fotografiemi. Děvčata osmých a devátých tříd zaujatě sledovala poutavé vyprávění letošní Miss Vysočiny Kláry Fiksové o průběhu vlastní soutěže.

úterý 3. června 2003, středa 4. června 2003

V úterý a ve středu se mladší žáci vydali společně se svými učitelkami a s devátáky do nedalekého lesa, kde je čekaly zajímavé úkoly při putování kolem světa a za českými pohádkami. Při plnění úkolů se na cestě kolem světa seznamovali hravou formou s jednotlivými zeměmi. Úspěšně si zatancovali v Tichomoří, hledali zlato na Aljašce, stavěli větrné mlýny v Holandsku, skákali jako klokani v Austrálii, zkusili si japonské stolování, sestavovali Monu Lisu, stavěli pyramidy v Egyptě.

Na cestě za pohádkou je bílá paní prováděla po cimbuří, Popelce pomáhali přebírat hrách, u vodníků lovili rybky, pod dohledem Krakonoše poznávali zvířátka, s Mankou a Cipískem házeli šiškami a nebáli se ani čertů. Na konci cesty je u permoníků čekala odměna - sladký poklad.

Velké poděkování patří žákům devátých ročníků, kteří svým mladším kamarádům - ať již jako jejich průvodci, nebo pohádkové bytosti na jednotlivých stanovištích - vytvořili příjemnou atmosféru.

Žáci páté až osmé třídy měli také o zábavu postaráno. Jedni se vydali na střelnici, kde zkoušeli své střelecké umění. Druzí si zase vyzkoušeli přírodní „sazku“, kde hravě zvládli nejen orientaci v lese, ale navíc odpovídali na záluďné otázky z různých oborů. Volný čas mezi disciplínami trávili hrami v přírodě.

Další část programu se odehrávala na atletickém hřišti. Jednotlivé třídy měly za úkol vybudovat reprezentativní sportovní stánek některé ze zemí světa a vymyslet pro ostatní netradiční sportovní disciplíny.

Nejdříve tedy zapláł olympijský oheň, sportovci složili slib a netradiční olympiáda mohla začít. V Itálii museli

zvládnout překážkový běh s pizzou, v Austrálii se třefovali pěnovými míčky do kapsy skákajících klokanů, v Turecku sestavovali koberce, v Rusku si buď zalovili rybky při bujném větru, či poslepu skládali „matrjošku“. Skákání v pytli si zase vyzkoušeli v Mexiku, v Egyptě hledali a následně skládali pod dohledem Kleopatry úlomky starých kultur. Originální přivítání v mateřském jazyce si jim dostalo v Číně, kde se potrápili při plnění úkolů s tyčinkami a zrníčky kávy.

I druhý den probíhalo pokračování netradiční olympiády. Tentokrát museli sportovci v Turecku projít znalostním testem, na Madagaskaru luštili

křížovky za pomoci slovníku, v Egyptě balzamovali mumie. Projít nebezpečným územím na chůdách museli zvládnout v Mexiku, v Austrálii si zkusili zahrát tenis, v Indii národní sport kriket a ve Finsku, ke kterému zcela neodmyslitelně patří, hokej.

Středeční odpoledne patřilo diskotéce a volbě „miššičky a miššáčka“ z řad mladších dětí, starší žáci volili svoji „missku a missáka“. Tuto zajímavou a nesmírně populární akci uspořádal školní časopis Puclík.

čtvrtek 5. června 2003

Ve čtvrtek jsme se vrátili ze světa domů. Naše cesty vedly do okolních vesnic, abychom nejen poznali bydliště našich spolužáků, ale také se dověděli zajímavosti z jejich historie a současnosti.

Pro mladší děti si připravili ochotníci z Dlouhého pohádkové představení Princezna Žofka a drak Dynamit.

sobota 7. června 2003

Pozadu nezůstali ani rodiče, kteří připravili na sobotní odpoledne rodinné závody na kolech.

Naše poděkování patří všem, kteří se podíleli na správné atmosféře i zdárném průběhu jednotlivých dní.

Mgr. Jana Kučerová a Mgr. Ivana Fousková

MISS 1. ZŠ 2003

JAK DOPADL ČTVRTÝ ROČNÍK SOUTĚŽE

Ve středu 4. června 2003 se uskutečnil v Kulturním domě v Novém Městě na Moravě již čtvrtý ročník soutěže o titul MISS 1. ZŠ 2003, kterou tradičně připravuje redakce školního časopisu Puclík se spoluprací s vedením školy a se Sdružením rodičů při 1. ZŠ, které akci podporuje finančně. Některé z cen pro vítězky jednotlivých kategorií soutěže věnovala firma AutoCont Žďár nad Sázavou.

O titul MISS 1. ZŠ 2003 se letos opět utkaly dívky ze 7.-9. ročníku. Moderování celé soutěže se ujaly paní učitelky Marcela Zelenková a Martina Janíčková, které tuto roli zvládly s elegancí sobě vlastní. Na pódium v úvodu soutěže napochodovalo 17 dívek, které od získání některého z titulů dělily tři soutěžní disciplíny. Podle tradice předchozích ročníků byly soutěžící dívky se dvěma disciplínami seznámeny několik dnů před soutěží, aby se na ně mohly připravit, třetí disciplína měla být překvapením.

V průběhu celého odpoledne probíhala rovněž hlasovací soutěž diváků, kteří si mohli prostřednictvím lístků zvolit svoji MISS PUBLIKA a také MISSÁKA 1. ZŠ z řad chlapců. První soutěžní disciplína měla divákům, ale také porotě jednotlivé dívky představit. Každá z nich tedy řekla několik vět o sobě, o svých zájmech a zálibách, o tom, co má ráda a co se jí naopak nelíbí. Následoval blok tance určený pro všechny účastníky soutěžního odpoledne, při kterém soutěžící dívky se svými kamarády v divokém rytmu hudby rozptýlili na tanečním parketu počáteční nervozitu a trému.

Druhá disciplína byla z pohledu poroty určitě rozhodující, protože se nazývá volná a dívky při ní mohou výrazně vyzdvihnout vlastní schopnosti a dovednosti, které je od ostatních odlišují. Před zraky poroty i diváků se tak střídala vystoupení zaměřená na tanec a pohyb, hru na hudební nástroj, ale zazněla také recitace nebo imitace zpěváků z playbacku.

Po dalším bloku hudby pro diváky pokračovala soutěž poslední disciplínou, o které dívky předem nevěděly. Jejich úkolem bylo změnit se na několik okamžiků v půvabné modelky a předvést porotě i divákům nové modely pro příští sezónu. I když modelem byl ve skutečnosti pouze obyčejný pracovní plášť, všechny dívky jej prezentovaly tak, jako by právě vyšel z nejprestižnějšího módního salónu.

A pak už záleželo vše na porotě. Všechny soutěžící dívky nastoupily na pódium a ještě před vyhlášením výsledků dostaly malou kytičku jako symbolické ocenění jejich odvahy a předvedených výkonů. První šerpou byl za zvuků slavnostní fanfáry dekorován **Josef Chrást z 9.B**, který v divácké hlasovací soutěži získal nejvíce příznivců a tím titul **MISSÁK 1. ZŠ 2003**. Na oslavu svého úspěchu dostal láhev „rychlých špuntů“ a na památku reprezentační dres hokejového brankáře Dominika

Haška. Z divácké hlasovací soutěže vzešla také **MISS PUBLIKA 1. ZŠ 2003**, kterou se stala **Beáta Veselá z 9.A**. Od předsedy poroty, pana ředitele Ondráčka, dostala šerpu, od ostatních členů poroty pak kytici, cédéčko skupiny Queen, poukázku na nákup kosmetiky v hodnotě 200 Kč a samozřejmě korunku.

Další výsledky už vyplynuly z hlasování poroty. Na základě jejího rozhodnutí získala **titul 1. VICEMISS 1. ZŠ 2003 Lucie Kostecká ze 7.C**. Čekala ji opět šerpa, kytice, korunka, poukázka na nákup kosmetiky v hodnotě 300 korun a originální počítačová hra.

Napětí v sále vyvrcholilo ve chvíli, kdy obě moderátorky soutěže, paní učitelky Marcela Zelenková a Martina Janíčková, oznámily, že následuje vyhlášení hlavní kategorie – **MISS 1. ZŠ 2003**. Rozhodnutí poroty bylo shodné s vůlí hlasujících diváků, a tak novou MISS pro rok 2003 nemohl být nikdo jiný než **Beáta Veselá z 9.A**. Šťastná vítězka dostala za zvuků fanfáry šerpu, kytici, z rukou loňské missky Ivany Ptáčkové korunku, dále poukázku na kosmetiku v hodnotě 500 Kč a počítačovou hru. Následovalo už jen krátké pozvání pro objektivy fotografů a zbytek večera byl pak věnován pouze hudbě a tanci.

Všechny tituly byly uděleny, ceny rozdány. Lze si jen přát, aby příští ročník soutěže, který bude v pořadí už pátý, dopadl alespoň tak dobře jako ten letošní.

Trojice nejúspěšnějších účastníků soutěže:
Beáta Veselá – MISS 1. ZŠ 2003 a MISS PUBLIKA
Josef Chrást – MISSÁK 1. ZŠ 2003
Lucie Kostecká – 1. VICEMISS 1. ZŠ 2003

BOROVÍČKA ZACHRÁNĚN

6. část

DALŠÍ DOBRODRUŽSTVÍ CESTOVATELE A PUCLÍKOVA DOPISOVATELE LUMÍRA BOROVÍČKY

Po dlouhém bloudění v pralese došlo našemu cestovateli střelivo, a jak víme, neměl na sobě nic než sukýnku z trávy, protože mu vše sežrali mravenci. Byl tedy v zoufalé situaci a zahodil i přenosný vysílač v plechovém kufříku, který rovněž unikl pozornosti mravenčích bojovníků.

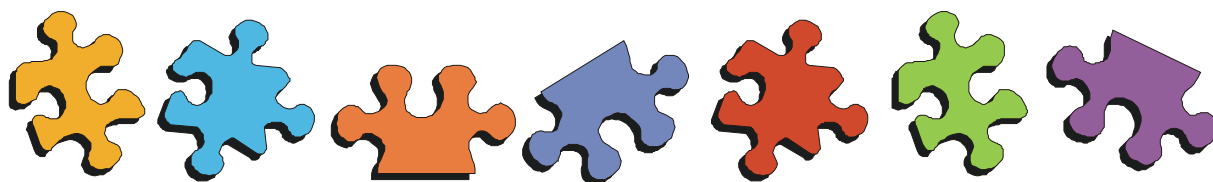
Mohl se živit jen sběrem plodů, ale neznal je, a tak se po požití jednoho zvláště lákavého plodu málem otrávil. Naštěstí ho moc nesnědl, a tak to odnesl jen břišními křečemi. Začínal již trpět halucinacemi. Narazil však na misijní stanici, která byla ukrytá hluboko v pralese. Zde jej zachránil jeden španělský misionář, který byl vedoucím této stanice. Náš cestovatel tu strávil mnoho týdnů a zkoumal živočichy a rostliny v okolí. Poslal nám (normální poštou) fotografie a spoustu zajímavostí z této části Afriky.

Asi nejzajímavější je jeho popis lovu na smečku lidožravých lvů, kteří terorizovali celé dva roky jednu velkou vesnici a sežrali přes 500 lidí. Domorodci je totiž považovali za převtělené čaroděje, jakousi obdobu našich vlkodlaků. Říká se jim lví muži. Ti tvoří tajné sekty, které často terorizují celé rozsáhlé oblasti. Jejich konkurenty jsou krokodýlí muži, kteří jsou ještě krutější a nenasytnější.

Tak mohla celá smečka prakticky nerušeně požírat desítky a stovky lidí, protože domorodci byli přesvědčeni o jejich nesmrtnosti. Byl tedy pozván lovec, který se na lov lidožroutů specializoval. Lovil lidožravé tygry v Indii, jaguáry v Jižní Americe a lvy v Africe. Bohužel již třetí den byl lovec napaden a sežrán celou smečkou lidožravých lvů (asi 16 kusů) a smečka lovila dále. Není to ojedinělý případ lidožravých smeček, jejichž chování si dodnes nedovedeme vysvětlit. O jejich osudu nám snad napíše pan cestovatel v nejbližším poprázdňinovém čísle. Můžeme jen doufat, že se pan cestovatel nevydá do té (naštěstí vzdálené) vesnice, aby se na smečku podíval.

*Mgr. Petr Smékal s lehkou inspirací z knihy
Jaroslava Mareše Jezero Krokodýlích čarodějů*

JAK NÁM BYLO NA VÝLETĚ...

Výlet 8.C a 8.A do Jeseníků

V pondělí 9.června zhruba kolem druhé hodiny se 8.A a 8.C sešly před kulturním domem. Jeli jsme tak pozdě, protože jsme museli ještě do školy, poněvadž nás škola pustí jen na dva dny, a my měli v plánu se na výletě zdržet až do středy. Zás tak strašné to pondělí nebylo, protože se někdo pod záminkou, že musí jet domů pro věci, vykradl z budovy školy už po čtvrté vyučovací hodině - mezi nimi jsem byl i já. Zatímco já jsem seděl v autobuse, ostatní se potili nad písめkou ze zeměpisu a chemie.

Kolem druhé jsme tedy vyjeli od kulturního domu. Cesta probíhala dobře, měli jsme pohodlný autobus s klimatizací. Cestou jsme se zastavili v Olomouci a podívali se na orloj, vedle něhož probíhala akce na podporu Evropské unie. Cestou po náměstí jsme taky narazili na jeden obchod, v kterém se na jednom počítači promítal Matrix 2. Moc jsme se tam ale neohřáli, protože doba odjezdu se blížila. Nakonec jsme tak kolem páté dorazili do Karlova v Jeseníkách. Celkem rychle jsme se

Cesta na Praděd

zabydleli. Ubytování jsme byli na dvou chatkách, pokoje byly po čtyřech až osmi. Jakmile jsme se zabydleli (a hlavně zapojili reprosoustavu, kterou s sebou vzal Petr Kašpárek), šli jsme vyzkoušet bazén, kolotoč a houpáčky. Já jsem byl samozřejmě tak šikovný, že při jedné obzvlášť krkolomné jízdě na kolotoči jsem si sjel pěkně kolena. Ovšem nejvíc nás bavil stolní fotbal, který jsme objevili ve společenské místnosti.

Druhý den jsme měli snídani už o půl osmé. Po snídani jsme nasedli na autobus, který nás dovezl pod Praděd. Následoval výstup, při kterém jsme se všichni zapotili. Kdo chtěl, šel se nahore podívat

na vyhlídku. Ti vyřídili za ni chtěli ale 20 Kč, a tak si to leckdo rozmyslel. Pak jsme Praděd sešli a pokračovali kolem chaty Barborka do Karlovy Studánky. Zde jsme ochutnali minerální vodu (teda nic moc) a doplnili zásoby tekutin v batozích. Já osobně jsem do Karlovy Studánky přišel s lehkým batohem, ale odcházet jsem tak s osmikilovým, neboť jsem měl na zádech 8 litrů limonády. Z Karlovy Studánky jsme dojeli do Karlova autobusem. V Karlově se skoro všichni vykoupli a šli se věnovat svým zábavám. K večeri byla svíčková s knedlíkem. Byla výborná, akorát bylo málo knedlíků, já jich měl jen deset. V sedm hodin měla začít diskotéka, ale ta začala až o trochu později. Důvodem bylo částečně špatné ozvučení, částečně nevole jistých osob. Problém s ozvučením se vyřešil, když Petr Kašpárek donesl svou reprosoustavu, a lidé, kteří nechtěli tancovat, pomalu odcházeli. Nakonec se diskotéka vydařila, skončila kolem čtvrt na jedenáct.

Třetí den byl dnem odjezdu. Na zpáteční cestě jsme se zastavili ještě v Bruntálu na zámku a u mechového jezírka na naučné stezce Rejvíz. Prohlídka zámku, která následovala po rozchodu, se samozřejmě neobešla bez komplikací. Když jsme přišli do

Karlova Studánka

místnosti, kde byly vystaveny zbraně, průvodce nás varoval, že jsou zajištěné alarmem. Bohužel, jistý Michal Jinek z 8.C neodolal pokušení a ve snaze si na některou ze zbraní sáhnout spustil alarm. Za chvíli to houkat přestalo a naštěstí nikdo nepřijel. Potom jsme se vydali k naučné stezce Rejvíz, po které jsme došli až k mechovému jezírku. Viděl jsem tam zajímavé zvíře, které vypadalo jako pavouk, akorát mělo křídla a asi 5 cm dlouhé žihadlo. Po prohlídce jezírka jsme se vrátili do autobusu, který nás zdárně dovezl k cíli něco po šesté hodině večerní.

Jan Svoboda, 8.C

Výlet 8.B do Zubří

Náš výlet začal v 7.45 hod. u vlakového nádraží. Vydali jsme se směrem na Medlov. Cesty se zdály být suché. To se ovšem změnilo v posledním lese, kterým jsme procházeli k hotelu na Medlově.

Řídili jsme se podle modré turistické značky. Stezky byly pod vodou, a tak jsme museli přecházet po kládách. Překračovali jsme a překračovali, jak se dalo. Všichni se snažili, aby se nenamočili a neušpinili. Občas se stalo, že někdo měl smůlu, noha uklouzla a on skončil někdy až po kotníky v blátě a vodě. Na řadu přišly i pláštěnky a v některých případech i deštníky. V různobarevných pláštěnkách jsme vypadali jako „teletubbies“. Naše teletubbies nevynechalo ani tuly-tuly. Když jsme se výborně bavili u tohoto dětského programu, ztratili se nám čtyři spolužáci, kteří šli o velký kus napřed. Nezbyvalo než se rozdělit. První skupina zůstala s naší paní učitelkou, která čekala na zbloudilé. Zbytek - tedy většina - se vydal s paní učitelkou Zelenkovou na cestu k cíli, do dětského tábora v Zubří. Díky mobilním telefonům jsme byli ve spojení a ztracení se opět našli!

Večer jsme měli dovolenou diskotéku. Vrcholem dne měla být noční stezka připravená v lese. Jedno nejmenované děvče se dokonce rozběčelo, ale nebyla jediná, která měla nahnáno, protože se našli i chlapci, kteří se taky aspoň trochu báli. Ale ani potom jsme nebyli natolik unaveni, abychom šli spát! Od půl třetí začali usínat ti nejospalejší! Díky upovídánosti našeho spolužáka Jirky jsme prožili noc plnou vtipů a nekonečného smíchu. O půl páté chata ztichla - konečně! Dlouho jsme však nespali, protože o půl osmé nás probudili spolužáci: „To máte za to, že jste nás nenechali chrnět!“

Celá banda byla ráno nevyspalá. Na paní učitelce Zelenkové bylo vidět, že jsme museli vypadat nevyspale - to jsme usoudili z jejího smíchu. Velký úspěch měl i dětský kolotoč, na kterém jsme si zablblí jako malé děti. Také jsme uspořádali bábovkovou přehlídku. Karel a Petr se pokoušeli opít se bábovkou, ale Jirka je záhy zklamal, když jim sdělil, že v bábovce je jen jeden panák rumu.

A už tu byla cesta domů a vyhlídka vlastní postýlky. Myslím, že mluvím za celou třídu, když řeknu, že se nám výlet líbil a že na něj dlouho nezapomeneme.

Libuše Tulisová, 8.B

A co na to učitelský doprovod?

Paní učitelka Matoušková:

Boj o přežití

No, nemohu říct, že mě to bláto a voda štve. Holka, usmívej se, musíš podepřít druhé. Vizáž mokré slepice mi sebevědomí nepřidá, nakonec se ještě čtyři kluci ztratí. Ptám se, kde jsou, prý někde v lese, ha, dobře fůr, co teď?

Osvobození

Jak málo stačí ke štěstí! Ztracení „synové“ nalezeni, ustává déšť, mezi větvemi leze sluníčko a hřeje mě pocit, že naše děti by v krizové situaci strčily dospělé do kapsy! Zase je poznáváme jinak, dělá-

me jim tady mámu i tátu a jsou fajn. Někteří nesou hůř odloučení od pohodlí, ale jen ať si to zkusí - neuškodí jim to. Taková prověrka sil je k nezaplacení!

Paní učitelka Zelenková:

Mně bylo fajn! Padala na mě únava, ale žáčci na tom byli hůř a to potěší! A že se ti osmáci tváří jako dospělí? Ano, ale hraví jsou stále a dokonce vyprovokovali i nás!

Výlet 7.C a 7.A

Všichni jsme se jako každý rok těšili na náš školní výlet, na který jsme se vypravili 12. 6. 2003. O půl osmé jsme si dali sraz u kulturního domu a netrpělivě čekali, až pro nás dojede autobus. Ten zázrak se stal a poté, co jsme si všichni našli svá místa, jsme vyrazili. Naším cílem se stalo město Boskovice, do kterého jsme přijeli okolo 9. hodiny. Časem jsme nechtěli plýtvat, a tak jsme se hned odebrali na zámek Boskovice, který se nám velice líbil.

Poté jsme dostali rozchod a všichni zamířili do města. Skoro každý si koupil suvenýr, a když ne suvenýr, tak zmrzlinu, protože začalo být pěkné teplo. Když nám rozchod skončil, došli jsme zpátky k zámku a vydali se na gotický hrad, který byl vysoko nad městem. Mysleli jsme, že na ten velký kopec ani nevylezeme, ale nakonec jsme to zvládli a ocitli jsme se před malebnou zříceninou hradu Boskovice.

Nejdříve jsme se seřadili u ohrady a po chvíli mezi nás cvalem doběhl kůň, na kterém seděl rytíř, a ten nám ukazoval různé historické zbraně a seznamoval nás s technikou boje v tehdejších letech. To nás všechny velmi zaujalo. Za necelou půl hodinu jsme se přesunuli na nádvoří a tam se nás ujali dva průvodci a prováděli nás po hradě. Dozvěděli jsme se něco o tom, jak Boskovice dostaly svůj název, ale také jsme měli možnost podívat se na starověké mučící nástroje (ty se nám velice líbily) nebo na hradního kejklíře.

Po prohlídce zříceniny jsme sešli k autobusu, který nás odvezl k městu Kunštátu. U tohoto města jsme vylezli na rozhlednu, ze které byl nádherný výhled do celého okolí. Pak jsme se přesunuli do Jeskyní Blanických rytířů. Viděli jsme zde nádherné pískovcové útvary ve tvaru sv. Václava na koni atd. V jeskyních se nám velmi líbilo také proto, protože jsme se tam nádherně zchladili.

Na další osvěžující vlnu jsme se mohli těšit, protože nás autobus odvezl na koupaliště nedaleko od Letovic. Všichni jsme se vrhli do vody, ve které jsme začali hrát různé hry, a vůbec se nám nechtělo jít na deku. Na koupališti jsme zůstali hodinu a půl a i přes náš nesouhlas jsme se museli vydat k autobusu, který nás odvezl k našim domovům.

Výlet byl nádherný a po celou dobu nám svítilo sluníčko.

Iveta Jurovatá, 7.C

Školní výlet 9. C aneb jak to bylo doopravdy

Optimismus. Musím začít nějakým pěkným slovem. To pro případ, že bych si dál moc stěžovala, jak je naším dobrým zvykem. Zase jsme málem utíkali. Na nás se vlastně bude vzpomínat jako na třídu, která hodně běhala. I do kina.

Vyřázeli jsme s pořádně veselou náladou. V průběhu cesty se veselí stupňovalo, jenže po příchodu klesla u některých nálada někam k bodu mrazu. Holt jsme trochu zhýčkaní ze Zubří a představa, že teplá voda teče pořád, když si odtočíte tu studenou, se nám moc nezdála. Postupem času se nadávalo skoro na vše. Jen kluci z vedlejších chat a kolotoč, na kterém odvážlivci po obědě zkoušeli, co jejich žaludky vydrží, se moc nekritizovali. Ale jak den běžel, nálada se pomalu zvedala a zába-va rozjížděla. Vytáhla se síť a hrál se nohejbal a volejbal. Shazovaly se ruské kuželky a mlátilo se do pingpongového míčku. Večer se chodilo, tedy v noci a ráno se chodilo po návštěvách a náš Kája lítal po chodbě s plet'ovou maskou. Inu, bylo veselo.

Druhý den se nesl v podobném duchu jako minulé odpoledne a večer. Z oken se linula hudba – lépe řečeno okenní tabulky se třásly na míle daleko – a na hřišti se rozléhal řev: „Nemám!“,... „já taky ne!“ Navečer jsme si zapálili oheň a s úsměvem jsme poslouchali hlášky Radešínské Svratky (již zmiňovaný Kája Prokop) o stáří jednoho řízku. Když se setmělo, přišla na řadu schovka, která se nesetkala s pochopením sousedů, a vyprávění strašidelných příběhů. Pan učitel Smékal s panem učitelem Liedermannem se nás snažili vyděsit, ale Radešínská Svratka vše vesele negovala. Nakonec odbila půlnoc a my zalezli do chaty. A v brzkých ranních hodinách jsme šli spát.

Třetí den byl dnem úklidovým. Co jsme si v pokoji nadrobili, to jsme si i vysáli. Včetně Tomáše Prokopa, který byl v nesprávný čas na nesprávném místě. Když byly pokoje znovu provozuschopné, zahráli jsme si naposledy nohejbal, pohoupali jsme se na houpačce a šli domů.

No, co dodat na závěr. Výlet se nám výletil a navíc byl to náš poslední společný. Takže by asi nebylo na místě moc si stěžovat.

Lenka Hlisnikovská, 9.C

PŘEDPRÁZDNINOVÁ ANKETA

CO SI KDO PŘEDSTAVUJE POD SLOVEM LÉTO

Pan učitel Liedermann

Představuji si komáry, hic. Možnost spadnutí ze střechy, tržné rány a přežití tak na 50 %.

Paní učitelka Kozárová

Koupání, hlavně práce na zahrádce. Prázdniny jsou taková pracovní dovolená.

Pan učitel Smékal

Prázdniny, sluníčko. A hnusný plevel na zahrádce.

Paní sekretářka Švaříčková

Hlavně krásný počasí, sluníčko. Nejraději se šplouchám v moři a chodím se bavit.

Paní učitelka Jana Svobodová

Jedním slovem - je to nádhera.

Paní učitelka Kučerová

Klid, pohodu a odpočinek na těle i na duši.

MISS 1. ZŠ 2003 Beáta Veselá

Slunce, teplo, zábavu a odpočinek. Ráda se sluním bavím se.

1. VICEMISS 1. ZŠ 2003 Lucie Kostecká

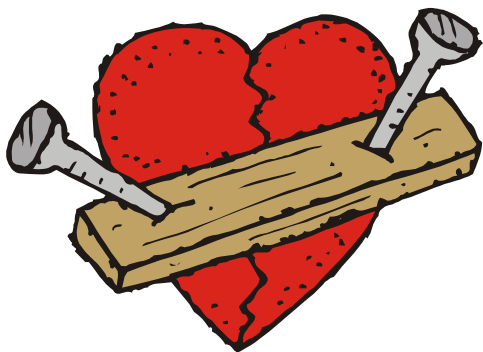
Nejraději v létě jezdím na kolečkových bruslích a dělám s rodinou velké výlety na kole. Také se strašně těším na prázdninové stanování s mojí nej... kamarádkou.

Anketu připravila Iveta Jurovatá, 7.C

ZE SLOHOVÝCH PRACÍ...

Co pro mě znamená láska, přátelství

Říká se, že láska je sázka. Asi na tom něco pravdy bude. Vsadíte na jednu kartu a pak už se jen vezete a čekáte na výsledek. Buď vyhraje a jste v sedmém nebi, nebo se spálíte a chce se vám umřít. Láska, láska je prostě něco, bez čeho nikdo z nás prostě nedokáže žít. Ať si říká, kdo chce, co chce,

lásku potřebuje každý. Láska je něco, čeho bychom si měli všichni vážit, něco vzácného čeho na světě bohužel není dostatek.

Co je to vlastně láska? Dá se láska popsat? To jsou otázky na které určitě každý z nás odpoví úplně jinak. Pro mě je láska něco krásného, vyjímečného a řekla bych, že něco nepopsatelného. Je to něco, co vás zahřeje u srdíčka, něco, co vás drží nad vodou. Láska se nedá popsat. Proč? Protože každý z nás ji vnímá jinak a u slova láska se mu vybaví jiná osoba, jiná událost, jiný pocit. Jak jiný? Někoho to u srdíčka

zahřeje, někoho píchne a jiný má slzy v očích... Láska je různá a bohužel i láska může být krutá.

A co si myslím o přátelství? Podle mě je přátelství mnohem důležitější než láska. Láska se mění, naši milovaní se mění, jedni přicházejí, jiní zase odcházejí, ale přátelé, myslím tím opravdové přátele, ty, kteří by za nás dali klidně i ruku do ohně, ti zůstávají. Také si myslím, že láska a přátelství k sobě mají blízko. Přátelství může přece tak snadno přerůst v lásku.

Co říct závěrem? Snad jen to, že život bez lásky by byl strašný, ale ne tak moc, jako kdyby v něm nebylo ani přátelství. Vždyť to by byl konec světa. Nemyslíte?

Lenka Slonková, 8.A

Lžu? A proč?

Proč vlastně lžeme? Z lásky, ze soucitu? Z pocitu viny? To nejspíš záleží na tom, kdy, komu a hlavně proč lžeme. Proč lžu já? Většinou lžu ze soucitu. Ale není tomu tak vždy, někdy lžu a ani si to moc neuvědomuju. Spíš si jen vytvořím vlastní verzi, ale to nejspíš děláme všichni. Někdy zase na něco neodpovídám a každý si to vyloží po svém, ale to není lež, je to pouze právo mlčet.

Kdy lžeme úmyslně? V podstatě vždy, když máme špatné zprávy pro někoho, koho máme rádi, a bojíme se, že mu tím ublížíme. Tady využijeme právě toho, že si vytvoříme vlastní verzi, která se trochu víc liší od skutečnosti. Je to lhaní špatné? Na to se nedá odpovědět jednoznačně.

Jak už jsem řekla, někdy je lepší, když člověk zalže, než aby řekl pravdu, ale někdy se naopak nevyplatí lhát. Říká se, že lež má krátké nohy. No, asi na tom něco bude, ale zároveň si myslím, že v poslední době se uplatňuje také nové pravidlo našeho národa, že se lží nejdál dojdeš! Nikdo asi není dvakrát nadšený, když mu ten druhý lže, ale ten druhý z toho asi také nemá zrovna nejlepší pocit.

Já nesnáším, když musím někomu lhát, a taky to nedělám, když to není nezbytně nutné. Lež člověku ubližuje, ničí ho, trápí. Lež je sice zlá, ale někdy je lepší než pravda. Jsou přece i případy, kdy je člověk rád, že vše, co slyšel, byla jen pouhá lež. Nebo ne? Skutečnost je sice někdy krutá, ale není lepší vědět pravdu, než žít celou dobu ve lžích?

Markéta Sadecká, 8.A

PROVÁZEK

V minulém čísle našeho časopisu jsme vyhlásili výtvarnou soutěž s názvem „Co je na konci provázku?“. Do soutěže nám přišlo obrovské množství vašich výtvorů, ze kterých byl opravdový problém vybrat a ocenit ty nejlepší.

Z nejzdařilejších obrázků jsme nakonec udělali v 1. poschodí hlavní budovy výstavku a jejich autoři dostanou od redakce slíbenou odměnu. Několik obrázků zaslaných do soutěže najdete také v tomto čísle.

A kdo dostane od redakce za svůj obrázek odměnu?

1. ročník

Dominika Kaštánková	1.B
Monika Kučerová	1.A
Vojtěch Mrkvička	1.A
Tomáš Krejčí	1.B
Lenka Prokopová	1.A
Radim Šafařík	1.A
Barbora Sokolíčková	1.A
Kristýna Pejchalová	1.A
Michal Kocanda	1.A
Natálie Drápová	1.B

2. ročník

Tomáš Kadlec	2.B
--------------	-----

3. ročník

Lucie Šopfová	3.C
Aneta Vaníčková	3.B
Karolína Klempířová	3.B

Michaela Petrová	3.B
Jana Koňářiková	3.B
Martin Rosecký	3.A

4. ročník

Kristýna Badalíková	4.A
Jana Stará	4.B
Ivana Nováková	4.A
Kateřina Heralová	4.A
Barbora Kubická	4.B

5. ročník

Vít Jenerál	5.B
Lenka Filipová	5.C
Tereza Laštovičková	5.C
Libor Skryja	5.B
Veronika Dvořáková	5.C
Eva Janů	5.C

MIŠŠKA A MIŠŠÁK PODRUHÉ

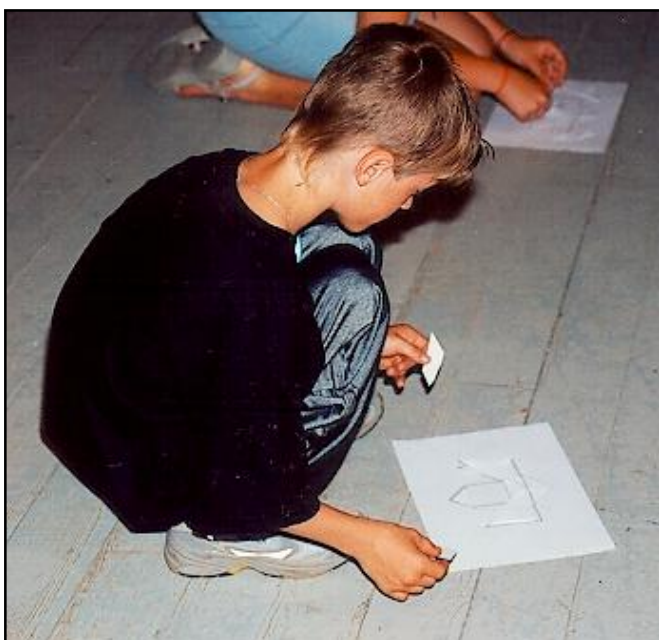
Letošní čtvrtý ročník soutěže o titul MISS 1. ZŠ 2003 měl podruhé i svoji část věnovanou mladším dětem z 1. až 5. ročníku, jejímž cílem bylo vybrat mezi soutěžícími budoucí nositelky titulů MIŠŠIČKA a MIŠŠKA 1. ZŠ 2003. Ani chlapci však nezůstali pozadu a soutěžili o titul MIŠŠÁČEK a MIŠŠÁK 1. ZŠ 2003.

Každá třída nominovala do soutěže jednu dívku a jednoho chlapce, kteří v jednotlivých disciplínách dokazovali svoje pohybové schopnosti v tanečním rytmu, znalosti v jednoduchém kvízu a také svoji šikovnost při skládání obrázku.

Všichni soutěžící se s úkoly zdárně vyrovnali, a tak porota měla opravdu nesnadný úkol. V kategorii 1.-3. tříd získala titul **MIŠŠIČKA 1. ZŠ 2003 Tereza Pojezná ze 3.B**, z chlapců se stal **MIŠŠÁČEK 1. ZŠ 2003 Robin Fuksa z 2.B**.

Mezi soutěžícími ze 4.-5. ročníku se porotě nejvíce líbila **Barbora Kubická ze 4.B**, která získala titul **MIŠŠKA 1. ZŠ 2003**. Nejlepším z chlapců byl **Libor Skryja z 5.B**, který si odnesl titul **MIŠŠÁK 1. ZŠ 2003**. Vítězové převzali z rukou poroty i loňských držitelů titulů šerpy, dívky korunky i další hezké ceny.

Všichni ostatní soutěžící, kteří přes svoji snahu na tituly nedosáhli, dostali sladkou odměnu.

TÝDEN DĚTEM

JAK VIDĚLI TUTO TRADIČNÍ AKCI ŽÁCI

Očima 5.D...

V pondělí jsme byli v kynologickém kroužku psů. Byli zde tři němečtí ovčáci a předváděli nám se svými cvičiteli různé psí kousky. Po tomto představení jsme se šli projít do lesa a do školní jídelny.

V úterý jsme se vydali do lesa, kde jsme hráli hry a svačili. Na střelnici jsme měli tři výstřely do terče. Vrátili jsme se zpátky do lesa, kde už na nás čekala soutěž.

Rozdělili jsme se do skupin a vydali do lesa. Chodili jsme po červených fáborkách. Podle nich jsme nacházeli karty s otázkami a na výběr bylo ze 4 odpovědí. Po zajímavé soutěži jsme se vraceli do školy a na obědy.

Ve středu jsme šli na hřiště, kde jsme si připravovali reprezentaci různých států. Naše třída měla ostrov Madagaskar. Ze tříd se vybrali sportovci, kteří plnili úkoly u různých zemí. Když jsme obešli všechna stanoviště, udělali jsme si přestávku na svačinu. Z hřiště jsme se vraceli do třídy a na oběd.

Marie Vágnerová a Hana Knapčoková, 5.D

Očima 5.C...

Tento týden byl plný překvapení, her a soutěží. V pondělí jsme se byli podívat na cvičených psech. Policie nám ukázala, jak probíhá cvičení psů.

Druhý den, tedy v úterý jsme měli soutěž, která se nazývala „Přírodní sazka“. Byli jsme rozdělení do družstev, která potom zdolávala trasu s otázkami navěšenými na stromech. Otázek jsme věděli hodně, ale byly také otázky, nad kterými jsme museli přemýšlet.

Ve středu jsme měli netradiční olympiádu s šestými třídami. Naše třída měla zemi, která se jmenuje Austrálie. Připravili jsme si dvě soutěže. První byla taková, že musíme doskákat se zavázanýma nohama ke klobanovi, ve druhé bylo třeba 20x pinknout tenisovým míčkem o raketu. Společně jsme zdolali všechny soutěže a byli jsme docela úspěšní.

Ve čtvrtek jsme se šli podívat na divadlo, které hrály děti z Dlouhého. Bylo docela pěkné. Bylo o princezně Žofince a drakovi Dynamitovi.

V pátek jsme se učili. To tak pěkný den nebyl, ale měli jsme stejně 4 hodiny, tak jsme ve škole moc dlouho nepobyli. Tento týden byl přesto perfektní!

Aneta Šlechtová, 5.C

KDE JSME BYLI NA VÝLETĚ

Školní výlet třetího ročníku do Budišova

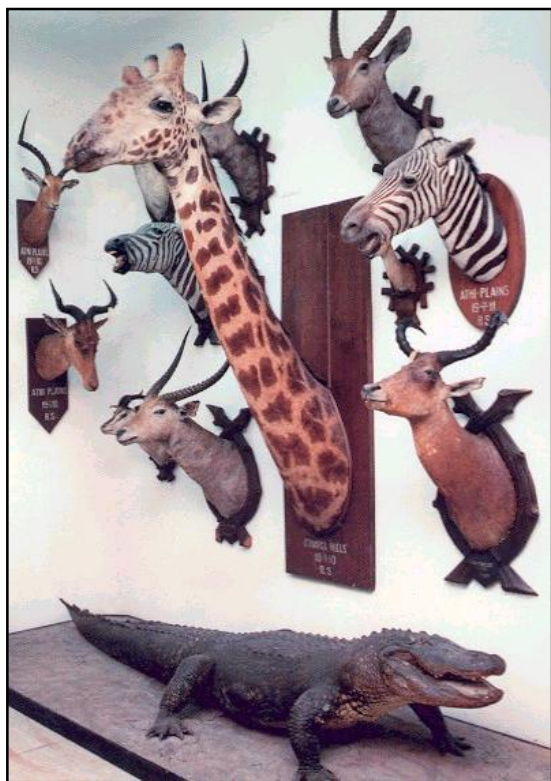
Ve středu 14. května se uskutečnil první letošní školní výlet. Žáci třetích ročníků navštívili zámek v Budišově u Třebíče, kde se nachází zoologický depozitář Moravského zemského muzea. O tom, jak se jim školní výlet líbil, se dovíme ze slohových prací některých žáků.

Lukáš Buchta, 3.B

Ve středu ráno jsme jeli na výlet do Budišova. Počasí nám moc nepřálo, protože pršelo. Po cestě jsme v autobuse hráli hry, zpívali a pozorovali přírodu. Po příjezdu do Budišova jsme navštívili zámek, ve kterém je sbírka vycpaných zvířat. Paní průvodkyně nás seznámila s životem jednotlivých zvířat. Na zpáteční cestu jsme vyrazili po vydatné svačině. V autobuse jsme si vyprávěli o tom, co se komu nejvíc líbilo.

Celý výlet byl moc pěkný. V muzeu mě nejvíce zaujal vycpaný lev. Měl skleněné oči, velkou hřívu a vyceněné zuby.

Nikola Janíčková, 3.B

Asi o půl osmé jsme odjížděli od kulturního domu. V autobuse jsme zpívali, hráli hry a povídali si. V muzeu jsme prošli 13 místností. Nejvíce se mi líbila hlava buvola. Měl velké krásně zakroucené rohy a měl překrásně hnědou srst. No, šel z něho strach!

Na zpáteční cestě jsme zase zpívali, povídali si a taky hráli hry. Výlet se opravdu vydařil. Určitě se tam ráda vrátím.

Veronika Bednářová, 3.B

Ve středu 14. 5. jsme jeli se třídou na výlet do Budišova. Sraz byl o půl osmé u kulturáku. Od rána pršelo, proto jsem měla deštník i pláštěnku. Vyjeli jsme přesně a v autobuse bylo pořád veselo. Zpívali jsme. Všichni měli svačinky i pitíčka. Důležité bylo kapesné.

Asi za hodinu jsme byli na místě. Vlastivědné muzeum se mi hned zalíbilo. 3.A šla na prohlídku a my jsme měli čas si koupit věci na památku. O něco později jsme vyrazili i my. Průvodkyně mluvila pěkně a vystavená zvířata byla zajímavá.

Zpáteční cesta utíkala rychle. Někdo spal, někdo zpíval či svačil. Každý byl plný dojmů z muzea. Domů jsme dorazili okolo jedné hodiny.

Výlet byl moc pěkný a byla tam spousta zajímavých zvířat, které jsem v životě neviděla. Nejvíce se mi líbili lední medvědi, kteří na nás cenili zuby.

Tereza Sokolíčková, 3.B

Velmi přšelo. Stáli jsme v dešti s barevnými deštníky a čekali jsme na autobus. Když konečně dorazil, nastoupili jsme a jeli do vlastivědného muzea.

V muzeu to bylo moc pěkné. Líbil se mi aligátor s otevřenou tlamou a strašlivými zuby a lev, který vypadal hrozně zle. Taky obrovský mečoun, krajta tygrovitá a měďa ušatý. Celkem jsme prošli 13 místností muzea, všechno si prohlédli a odjížděli jsme domů. Na zpáteční cestě jsme jeli jinou trasou než předtím. Zpívali jsme a hráli si celou dobu až ke kulturnímu domu.

Náš výlet byl moc hezký. Nejvíc z vycpaných zvířátek se mi líbila žirafa. Byla velická s flíčky a moc krásná. Ale ještě víc by se mi líbilo, kdyby všechna zvířátka byla živá.

Výlet 4. ročníku do Hradce Králové a Chrudimi

Žáci 4.A, 4.B a 4.C navštívili 27. května obří akvárium v Hradci Králové. Nejdříve si prohlédli sbírku minerálů a vzácných kamenů z území České republiky. Poté následovala procházka pralesem s pohledem do amazonských vod, cesta skleněným tunelem, pozorování piraní, rejnoků a dalších ryb zajímavých tvarem nebo barvou. Chvilé čekání vyplnily nákupy plyšových suvenýrů a samozřejmě i sladkostí v kavárně U Piraně.

Muzeum loutek v Chrudimi předvedlo loutky staré i novější, dřevěné marionety ze zahraničí, papírové prstové maňásky a plošné doplňky ke stínovému i černému divadlu. Na rozloučenou si směli žáci vyzkoušet práci s marionetami v hrací místnosti.

Mgr. Martina Drimlová

Výlet 5. ročníku do Ostré u Lysé nad Labem

Ondřej Novotný, 5.A

Jednou v květnu jsme se dozvěděli, že pojedeme na výlet. Kdybych to měl upřesnit, tak jsme vyrazili 22. května. Jeli jsme na zámek Kačina a do středověké vesničky Botanicus. Odjezd byl v 7.30 od kulturního domu, přišel jsem asi v 7.15. Sedli jsme si s klukama dozadu na pětimístné sedadlo, kde se nás ale mačkalo šest.

Cesta byla dosti zábavná, ale dlouhá a bylo hrozně teplo. Náš první cíl byl zámek Kačina, který je postaven zčásti v antickém stylu. Ta stavba je opravdu monumentální a velice krásná, na první pohled připomíná Bílý dům v Americe.

Druhým cílem byla středověká vesnice Botanicus, tam jsme si museli vyměnit peníze za groše. Kurz byl jeden groš za 10 korun. Vesničkou nás provedla paní průvodkyně, byla tam různá stará řemesla: řezbář, kameník, pekař, kovář, dráteník, tkadlena, výrobce ručního papíru, provazů i hliněných výrobků. Dokonce jsme viděli i mučící nástroj, na který jsme připevnili jednoho našeho nezbedného spolužáka a některé jedince jsme uvěznilí do vězení. Mohli jsme si koupit i velkou dobrou palačinku z pohankové mouky a udělat si svíčky, ale to bylo hrozně pracné a moc mě to nebavilo, vý-

sledek byl však hezký. Také jsme si mohli vyrobit vonné mýdlo z bylinek, ale to se mi taky nechtělo dělat, tak jsem si ho raději koupil a s ním i sáček sušených lesních plodů pro mamku.

Byla tam i nádherná zahrada, kde byla tři bludiště udělaná z rostlin. Při rozchodu jsme si v té zahradě hráli na honěnou.

Botanicus opravdu doporučuji, je tam nádherně.

Josef Mazánek, 5.C

V úterý 27. května jsme v 7.30 ráno vyrazili na dlouho očekávaný výlet do Botanicusu v Ostré u Prahy. Pro samou zvědavost a očekávání se nám cesta zdála být nekonečná. Čas jsem si krátil počítáním modrých aut. Po příjezdu jsme si vyměnili peníze za groše. 1 groš byl za 10 Kč. Potom jsme asi hodinu čekali, než pro nás přišla průvodkyně a vpustili nás dovnitř. Měli jsme možnost si prohlédnout a vyzkoušet nástroje a mnoho řemesel.

Po prohlídce vesnice následoval dvouhodinový rozchod. Při něm jsme měli možnost si vyrobit: provaz, svíčku, mýdlo, upéct si palačinku a rýžovat zlato. Botanicus není jen zahrada k prohlídce, ale také k zábavě a sportovnímu vyžití. Toho jsme využili a zahráli si autostop.

I když jsme byli unavení, domů se nám nechtělo. Moc se mi tam líbilo a na památku jsem si nechal jeden groš.

Pavλίna Wurzelová, 5.D

V květnu se uskutečnil výlet do městečka Kačina s krásným zámekem v empírovém slohu podobném staré antice. Některý nábytek byl dovezen z Francie. Po svačince, která se konala na parkovišti (nebo na fotbalovém hřišti opodál), jsme jeli do středověké vesničky Botanicus. V té jsme si mohli vyzkoušet udělat svíčky, projít se po zahradě s keřovými labyrinty (některé vypadaly spíše jako neuspořádaný záhonek), ještě jsme rýžovali zlato a kupovali papír, omelety, pití atd.

Když jsme skončili s naší nákupovou mánií, jeli jsme domů. Nikdo se nám neztratil, nikdo nezvraťel, zkrátka vzorný výlet. Vrátili jsme se po sedmé hodině večer a ještě jsme dojíždali zbytky z našich zásob kalorií a tuků v batůžku. Výlet byl moc pěkný a myslím, že se líbil všem účastníkům.

EKO-KVÍZ

ÚSPĚCHY NAŠICH ŽÁKŮ V EKOLOGICKÉ SOUTĚŽI

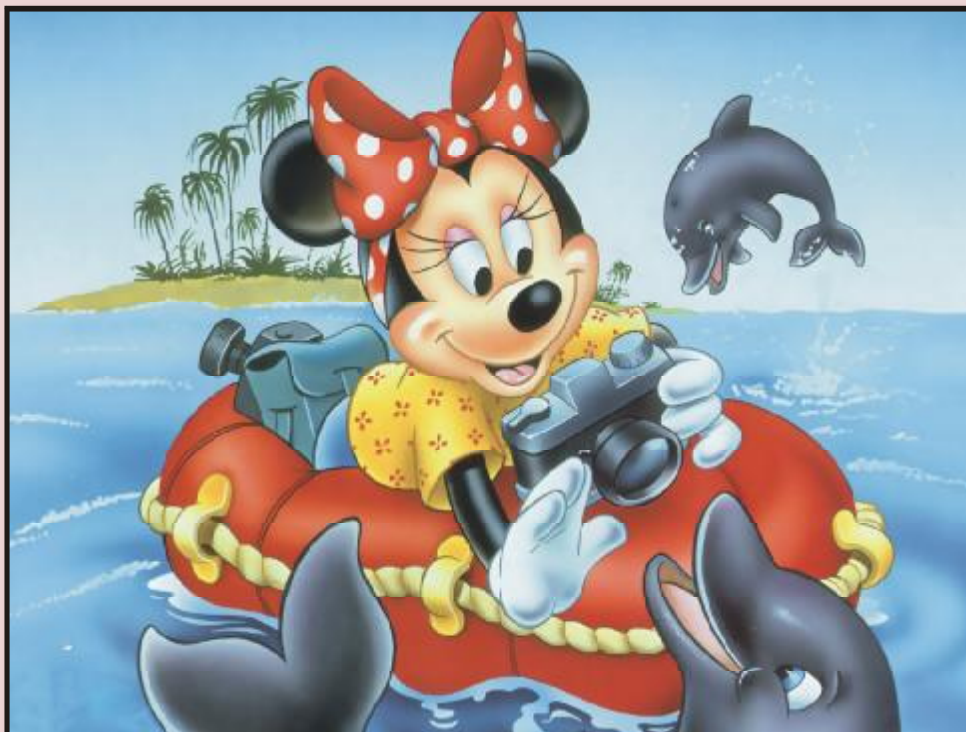
Dne 29. dubna se žáci čtvrtého a pátého ročníku zúčastnili okresního kola Eko-kvízu ve Žďáře nad Sázavou. Soutěžní otázky byly z oblasti ekologie, ochrany přírody a zvířat.

Po urputných bojích se družstvo 4.A třídy ve složení: Renata Bukáčková, Jan Kvíčala, Zuzana Pelikánová a Pavel Trojan umístilo na pěkném druhém místě.

Ani pátý ročník se nenechal zahanbit a skončil taktéž na druhém místě. Za pátý ročník se soutěže zúčastnili: Ondřej Novotný, Jan Vafek, Jana Zelená a Radim Cajzl.

Všem účastníkům blahopřejeme.

Mgr. Pavλίna Poláčková

*Spoustu krásných prázdninových zážitků
přeje všem svým čtenářům*

Puclík

**REDAKCE DĚKUJE VŠEM UČITELŮM A ŽÁKŮM, KTERÍ V PRŮBĚHU
ŠKOLNÍHO ROKU NÁŠ ČASOPIS JAKKOLIV OBOHATILI.**

P U C L Í K

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 22 – červen 2003

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková,
Anna Chytková, Miroslava Tichá, Pavla Novotná, Ivana Mašterová, Pavel Michal, Jan Svoboda,
Gabriela Buchtová, Anna Kuběnová, Iveta Jurovatá, Lucie Uhlířová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 22 vyšlo 20. června 2003 v nákladu 35 výtisků